

de for, hvem der som bobestyrer skal behandle et dødsbo.

Det fremgår af betænkningen, at Skiftelovsudvalget ved udformningen af reglerne om bobestyrere har tilstræbt at skabe en effektiv skifteform, der kan føre til en væsentlig hurtigere afslutning af boerne. For at nå dette mål har udvalget foreslået en afformalisering af bobehandlingen, blandt andet derved, at bomøder normalt kun skal afholdes, når der er behov derfor, og at bobestyreren i øvrigt kan vælge den mest hensigtsmæssige måde at kommunikere med arvinger og kreditorer på. Endvidere skal indberetninger til skifteretten i almindelighed ikke finde sted i de første to år, i hvilke bobestyreren får tillagt hele ansvaret for bobehandlingen. Reglerne for afslutning af boer foreslås forenklet, idet der samtidig som udgangspunkt bliver en yderste frist på 2 år for boernes slutning, ligesom borevisionen foreslås begrænset til det nødvendige.

Ved at begrænse adgangen til a conto udlodninger, herunder også af bobestyrerens salær, forventes de implicerede interesser i at få boet afsluttet i øvrigt generelt at være øget.

Udvalgets forslag indebærer, at bobestyrerens rolle styrkes betydeligt i forhold til de regler, der kendes i dag. Bobestyreren skal således træffe bestemmelse i hovedparten af boets anliggender, idet væsentlige spørgsmål dog i solvente boer skal forelægges arvingerne til afgørelse. I insolvente boer tilkommer bestemmelsesretten som udgangspunkt kreditorerne.

Ved udformningen af reglerne om bobestyrerbehandling har Skiftelovsudvalget bestræbt sig på at sikre, at de implicerede arvingers, legatarers og kreditorers interesser varetages på tilfredsstillende vis.

Justitsministeriet kan tiltræde Skiftelovsudvalgets forslag til et nyt bobestyrerbehandlingssystem, således at boer, der i dag behandles efter de forskelligartede regler om offentligt skifte, fremover underkastes det enstrengede system, der lægges op til ved reglerne om bobestyrerbehandling, hvor alene boets status af solvent eller insolvent er afgørende for, hvilke regler boet skal behandles efter. Det tiltrædes samtidig, at den historisk betingede sondring mellem gældsfragælses- og gældsvedgælsesboer ophæves, og at behandlingsreglerne i stedet afgøres af, om boet er solvent eller ej. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger afsnit 3 og afsnit 8.1. om henholdsvis baggrunden for forslaget og reglerne om privat skifte, hvor der nærmere er redegjort for nogle af de forhold, der taler for at finde brugbare alternativer til de bestående skifteformer.

Justitsministeriet forventer, at ekspeditionstiden i bobestyrerboer ved reglerne i lovforslaget vil blive

nedsat væsentligt i forhold til de nuværende gennemsnitlige ekspeditionstider i offentlige skifteretsboer og eksekutorboer.

Det forhold, at skifteretten som en konsekvens af bobestyrerordningen ikke vil bevare en så tæt indsigt i de boer, der hidtil er blevet behandlet efter reglerne om offentligt skiftede boer, finder Justitsministeriet ubetænkeligt, når henses til forslagens detaljerede klagesystem, hvorefter arvinger, legatarer og kreditorer gives en bred adgang til at indbringe tvister og klager for skifteretten. Forslagets regler om meddelelse af pålæg, løbende indberetninger, fristfastsættelser og afsættelse af bobestyrere findes således at skabe tilstrækkelig sikkerhed for, at bobehandlingen kan rettes op i tilfælde, hvor skifteretten bliver bekendt med, at behandlingen ikke foregår på en forsvarlig måde.

Lovforslagets kapitel 16 om behandling ved bobestyrer svarer i al væsentlighed til reglerne i kapitel 15 i betænkningens lovudkast.

9.3. Bobestyrerordningen

Bobestyrerordningen i lovforslaget baserer sig dels på en autorisationsordning, hvorefter relativt få udvalgte advokater i hver retskreds beskikkes til at forestå dødsbobehandlingen i de boer, der skal behandles ved bobestyrer, dels en eksekutorlignende ordning, hvorefter afdødes valg af bobestyrer nedfældet i testamente under nærmere givne betingelser respekteres.

9.3.1. Autoriserede bobestyrere

Ved autorisationsordningen lægges op til, at der i hver retskreds autoriseres et passende antal advokater til som bobestyrere at forestå behandlingen af de dødsboer, hvor det ikke ved testamente er bestemt, hvem der skal behandle boet som bobestyrer.

Efter lovforslagets § 11 er det justitsministeren, der forestår autorisationsordningen. I praksis vil autorisationen finde sted efter opslag fra skiftedommen, der foretager indstilling til vedkommende landsretspræsident, som derefter med sine bemærkninger indsender sagen til Justitsministeriet, der herefter beskikker den enkelte bobestyrer.

Af praktiske grunde bør de fleste autoriserede bobestyrere almindeligvis have kontor i eller i nærheden af den retskreds, hvori de autoriseres. Et absolut krav om, at bobestyreren skal have kontor i retskredsen, stilles imidlertid ikke.

Ved at begrænse kredsen af autoriserede bobestyrere i de enkelte retskredse kan det sikres, at bobestyrerne fra starten har de fornødne kvalifikationer, og gennem en stabil tilgang af boer kan videreudvik-